

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/11/2016
Identifikačné číslo spisu: 3514010488
Dátum vydania rozhodnutia: 09.03.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:3514010488.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Gabriely Šimonovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí 9. marca 2016 v Bratislave v trestnej veci obvineného Y. O. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona a iné, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 1T 187/2014, o dovolaní, ktoré podal obvinený Y. O. prostredníctvom obhajcu JUDr. Vladimíra Fraňa, advokáta v Novom Meste nad Váhom, proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 25. júna 2015, sp. zn. 2To 69/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie obvineného Y. O. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo 6. marca 2015, sp. zn. 1T 187/2014, bol obvinený Y. O. uznaný za vinného zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. b/ Trestného zákona, s poukazom na § 138 písm. j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 2. septembra 2014 v čase asi o 21.00 hod. v Bzinciach pod Javorinou na ulici medzi potravinami Coop Jednota a pohostinstvom Club 56, obžalovaný pod vplyvom alkoholu prišiel k osobnému motorovému vozidlu zn. VW Passat, EČV: A., v ktorom sedel na mieste vodiča poškodený D. Q., na ktorého začal obžalovaný vykrikovať, aby mu dal „jeho 40 €“, pričom poškodený D. Q. tvrdil, že mu nič nedlhuje, na čo obvinený reagoval slovami „nerob zo seba kokota, je to za baterky a ja si potrebujem vyplatiť sekeru v krčme“ a následne obžalovaný udrel pri uvedenom motorovom vozidle sa nachádzajúceho poškodeného P. Q. rukou zovretou v päsť na ústa, čím mu spôsobil poškodenie predného zuba, ktoré si vyžiadalo stomatologický zákrok, na čo poškodený D. Q. povedal obžalovanému, aby nechal jeho brata P. Q. na pokoji, a po tom ako vyšiel poškodený D. Q. z uvedeného motorového vozidla, ho na ulici obžalovaný neočakávane udrel pravou rukou zovretou v päsť do oblasti tváre na ľavý spánok, následkom čoho poškodený D. Q. spadol na zem, kde zostal otrasený nehybne sedieť na ceste, a potom si šiel sadnúť späť do motorového vozidla na miesto vodiča, a keď C. C. povedal, že on vie, komu predmetné motorové vozidlo patrí a zavola majiteľovi vozidla, obžalovaný na to

reagoval slovami smerom k poškodenému D. Q., že kým mu nedá peniaze, tak odtiaľ poškodený D. Q. neodíde, pričom obžalovaný priskočil k sediacemu poškodenému D. Q., ktorého chytil za tričko pri krku a násilím ho vytiahol von z motorového vozidla a počas toho na neho opakovane kričal, že chce iba tie peniaze, pričom poškodený P. Q. sa následne snažil upokojiť situáciu s prísľubom, že požadované peniaze zoženú a dajú ich obžalovanému a po krátkej dobe, kedy na miesto prišiel na motorovom vozidle poškodený U. Q. spolu s Q. P. a F. P. a po slovách obvineného „to týchto si si na mňa zavolať“, obžalovaný na ulici chytil poškodeného U. Q. a prevliekol mu mikinu cez hlavu a taktiež ho udrel do oblasti tváre, pričom následne sa obaja začali sácať, biť pästami, s bitkou pokračovali aj na zemi a ako poškodený U. Q. obžalovaného pridržal kolenom na zemi, obžalovaný ho požiadal, aby ho pustil, poškodený U. Q. tak urobil, na čo okamžite dostal od obžalovaného silný úder pästou do ľavej strany tváre, na lícnu kosť, následkom čoho spadol na zem na chrbát a na hlavu, v dôsledku čoho poškodený U. Q. utrpel zranenia - pohmoždenie záhlavia, pohmoždenie hrudno - driekovej oblasti chrbta, podvrtnutie 4. prsta ľavej ruky a podvrtnutie krčnej chrbtice, ktoré si vyžiadali lekárske vyšetrenie a ošetrovanie.

Okresný súd obvinenému O. podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h/, § 38 ods. 5, ods. 8 Trestného zákona, § 41 ods. 1, § 49 ods. 2 a § 39 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Krajský súd v Trenčíne, na základe odvolania podaného obvineným, uznesením z 25. júna 2015, sp. zn. 2To 69/2015, podľa § 319 Trestného poriadku zamietol odvolanie obvineného Y. O., pretože nebolo dôvodné.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal obvinený prostredníctvom obhajcu dovolanie z dôvodov § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, teda že zásadným spôsobom bolo porušené jeho právo na obhajobu a § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku, teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia..

V písomných dôvodoch dovolania sa obvinený domáhal, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom porušenie ustanovenia § 2 ods. 2, ods. 9 a ods. 10 Trestného poriadku a aby zrušil rozsudok okresného súdu, uznesenie krajského súdu a aby postupoval podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku a vec vrátil na opätovné prerokovanie a rozhodnutie, avšak v inom zložení senátu.

Dovolateľ v dovolaní namietal nesprávnosti v skutkovej vete napadnutého rozsudku, podľa jeho názoru, absentuje v nej rozlíšenie dvoch častí konfliktu medzi obvineným Kotúčom a poškodenými. K dvom úderom - fyzickým útokom zo strany obvineného síce došlo, avšak nie v súvislosti s pýtaním si sumy 40 eur. Súdny v tomto smere nesprávne vyhodnotil výpovede jednak obvineného, samotných poškodených D. a P. Q. a X. L.. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že neboli naplnené obligatórne znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, a preto jeho konanie bolo nesprávne právne kvalifikované. Na základe týchto skutočností dovolateľ založil naplnenie dovolacích dôvodov podľa písm. c/, písm. i/ § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

K podanému dovolaniu sa vyjadril len prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom, poškodení sa nevyjadrili. Prokurátor sa v písomných podaniach, vyjadreniach z 29. októbra 2015 a 18. novembra 2015 vyjadril tak, že obvinený sa dovolaním vlastne domáha revízie skutkových zistení, čo v dovolacom konaní nie je prípustné, a preto navrhol dovolanie postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku ako nedôvodné odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou, v

lehote a predpísaným spôsobom (§ 369 ods. 2 písm. b/, § 370 Trestného poriadku), pričom boli splnené aj ďalšie podmienky dovolania podľa § 372 až § 374 Trestného poriadku, dospel však k záveru, že nie je naplnený ani jeden dôvod dovolania uvedený dovolateľom v jeho dovolaní.

Hneď v úvode je potrebné zdôrazniť, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý umožňuje oprávneným osobám namietať zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach súdov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Trestného poriadku.

Dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku je zásadné porušenie práva na obhajobu. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe podľa § 37 Trestného poriadku; ktoré by mohlo mať konkrétny vplyv na vykonanie jednotlivých úkonov trestného konania smerujúcich k vydaniu rozhodnutí procesnej povahy (napr. rozhodnutie o obmedzení osobnej slobody) alebo meritórneho rozhodnutia. Dôležité sú teda aj konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Právo na obhajobu treba chápať ako vytvorenie podmienok pre úplné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva.

Za porušenie práv na obhajobu nemožno považovať nevykonanie dokazovania v rozsahu predpokladanom obvineným a hodnotenie dôkazov spôsobom, ktorý nezodpovedá jeho predstavám (hodnotenie výpovedí obvineného, poškodených Q. a svedkyne L.), takéto námietky nie je možné uplatniť ako dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, ale ide o skrytú formu vyjadrenia záujmu obvineného, aby boli vykonané dôkazy (zistený skutkový stav) v jeho prospech.

Dovolateľ v dovolaní nekonkretizoval ani jedno ustanovenie Trestného poriadku, ktoré malo byť porušené pri uplatňovaní obhajobných práv obvineného O..

Z obsahu písomného odôvodnenia dovolania i záverečného petitu je zrejmé, že obvinený O., napriek tomu, že dovolanie podal prostredníctvom obhajcu, chápe dovolanie ako ďalší riadny opravný prostriedok, pretože dovolaním namieta predovšetkým zistený skutkový stav a spôsob, akým súdy prvého a druhého stupňa v napadnutom konaní vyhodnotili vykonané dôkazy v jeho neprospech

Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námietka nesprávnosti skutkových zistení, námietka proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôže zakladať žiadny z dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Nie je možné, s poukazom na obvineným uplatnené dovolacie dôvody uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c/, písm. i/ Trestného poriadku, domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Dovolací súd môže posudzovať len to, či súdy na zistený skutkový stav, ktorý je v dovolacom konaní daný a nemenný aplikovali správne ustanovenia trestného zákona.

Dovolacím dôvodom podľa ustanovenia § 371 písm. i/ Tr. por. je, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia: správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Vo vzťahu k námietke obvineného, že skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný v dôsledku toho, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že fyzické útoky obvineného vo vzťahu k poškodeným nesúviseli s jeho žiadosťou adresovanou poškodeným, aby mu vydali 40 eur, teda že nebola naplnená subjektívna, ani objektívna stránka žalovaného trestného činu, dovolací súd opäť zdôrazňuje, že podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní (ktorého správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať a meniť) bol subsumovaný (podradený) pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Dovolanie obvineného Y. O. aj v tomto prípade smeruje ku skutkovým zisteniam, ktorá okolnosť nemôže zakladať dovolací dôvod.

Najvyšší súd na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným Y. O., a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.